Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

succedit. Deboc traditū nob ē qd xan fuerit. & in die
pasche. id est in ipsis uigiliis cū int ēē uoluisset. & cō
municare mysteriis. abepō loci n pus ēē pmissus n ē
fuerit peccata sua & int pententes stare. nec ullom
copiā s mysterio & futurā. n pus ppenitentiā culpas
q de eo ferebant. plurime dilusset. ferunt q libenter eū
qd a sacdote impatū fuerat suscepisse. diuinū s inēē me
tū. & fide religonis plenissimā. reb atq; opib ꝯ pbans.

Hyius tcio impii anno heracles apd
alexandriā sexto anno epatus suu diem obit. locūq;
sacdocii dyonisii suscepit. Quo tēpe sexagesimū agens
origenes etatis annū. ptra quā & usu & piculis & labo
rib plurimū fiducie inūbo di accepat. pmusisse fert ea
que extēpore inecliis disserebat. a notariis excipi.
nec ante umquā dedisse hanc copiā. n cū id s & uite
grauitas. & etatis maturitas. & multe experiencie ꝯ ces
sit auctoritas. Tē adusū qndā celsū epicūrū phylosophū.
q ꝯ tranos libros ꝯ scp serat. octo uoluminib respondit.
tē & in euglium scdm Matheū. axv. cōmentariorū libros
edidit. & in. xii. pphas quā plurima cōmentatus ē. exqb
adnos usq;. xx. tamū. & iqnq; uolumina puenerunt. St
ei & adimpatorē phylippū eplē. & aduxorē eius seuerā. absq;
ullo adulationis fuco scptē. Scbit & ad fabianū urbis ro
me epm. & ad alios quā plurimos eccla pnciper. de ca
tholica fide sua. Deequo euidentū in sexto apologie nrē
pipso uolumine ꝯprehendim. St & alie ei eplē ad dusos